குருட்டு வேட்டைக்காரன்

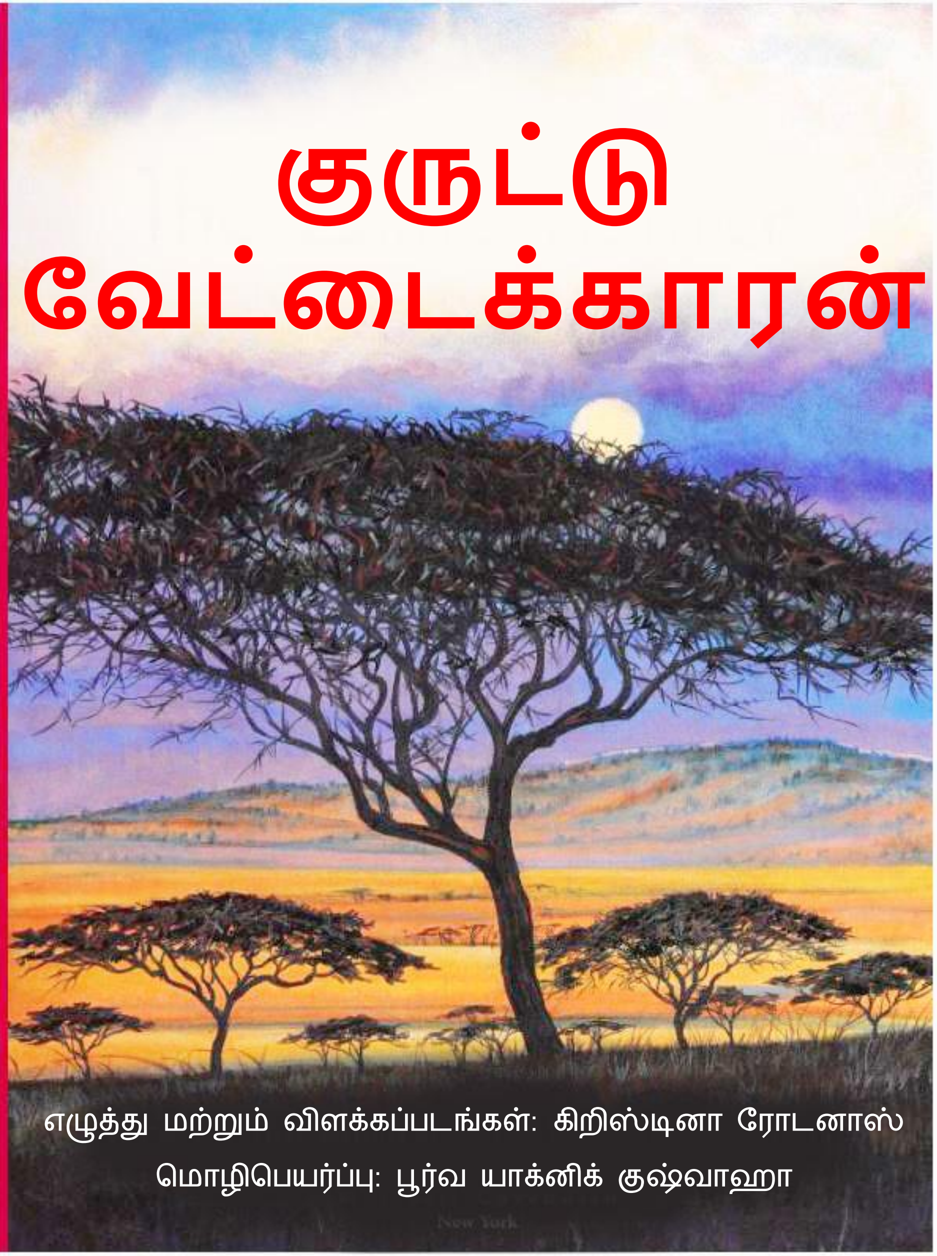
எழுத்து மற்றும் விளக்கப்படங்கள்: கிறிஸ்டினா ரோடனாஸ்

மொழிபெயர்ப்பு: பூர்வ யாக்னிக் குஷ்வாஹா

தமிழில்: சந்தோஷ் குமார்

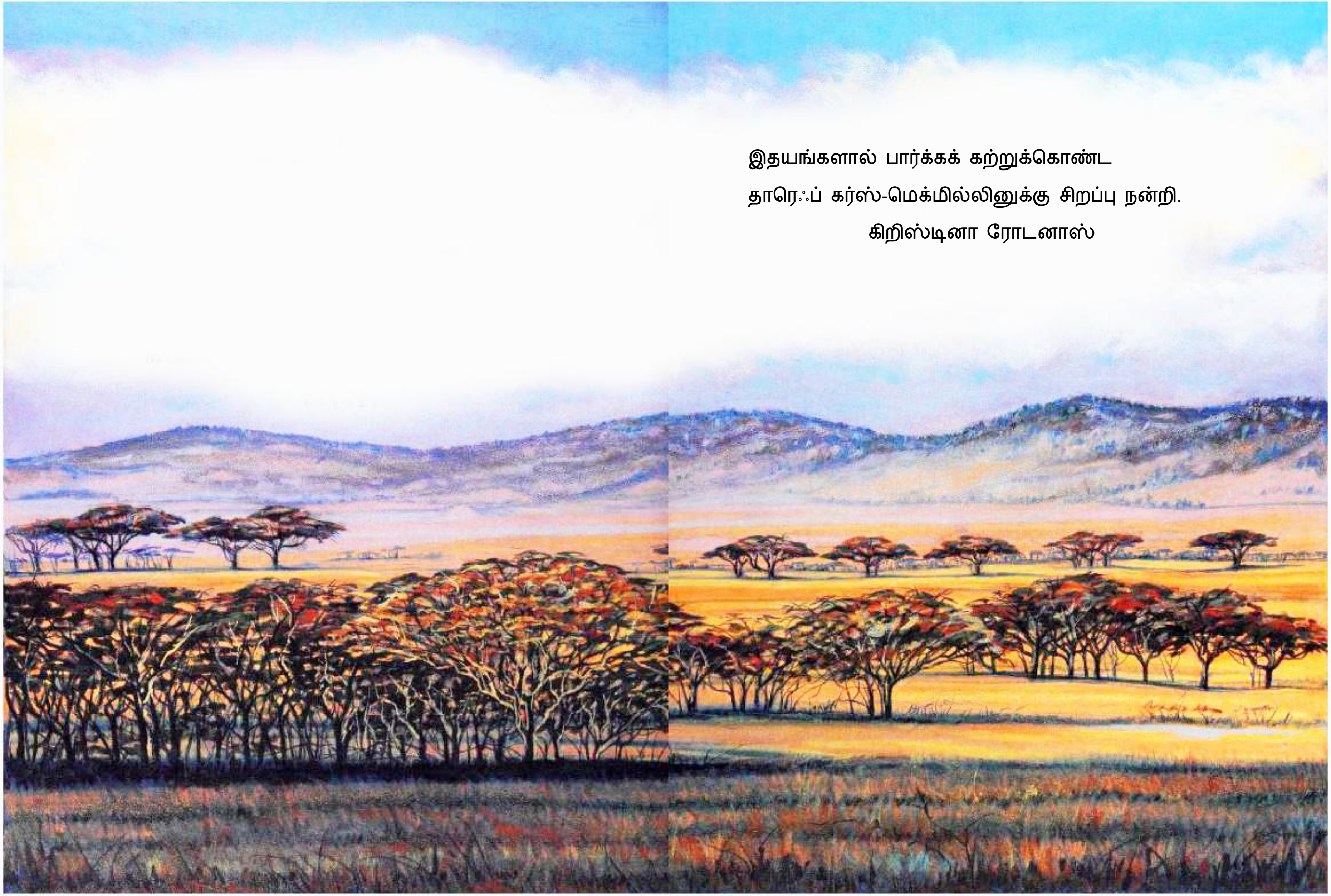
அந்த ஆப்பிரிக்க கிராமத்தில் வசிப்பவர்கள் சிரோபோவை ஒரு புத்திசாலி மற்றும் கனிவான மனிதராகக் கருதினர். அவர்கள் அவரிடம் ஆலோசனை கேட்கச் சென்றனர், மேலும் அவர்களின் குழந்தைகள் அவரிடமிருந்து கதைகளைக் கேட்கச் சென்றனர். ஒரு நாள், சிரோபோ வேறொரு கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அந்நியருடன் வேட்டையாடச் சென்றார். அவரால் கண்களால் பார்க்க முடியவில்லை என்றாலும் , சிரோபோ அந்த அந்நியருக்கு "தன் காதுகளால் பார்க்க முடியும் ," " தன் மூக்கால் பார்க்க முடியும்," மற்றும் "தன் தோலால் பார்க்க முடியும்" என்று காட்டினார். ஆனால் அந்நியன் அவரை ஏமாற்றியபோது , சிரோபோ அவருக்கு மிக முக்கியமான பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார் : மன்னிப்பு இதயத்திலிருந்து வழங்கப்படுகிறது.

குருட்டு வேட்டைக்காரன்

எழுத்து மற்றும் விளக்கப்படங்கள்: கிறிஸ்டினா ரோடனாஸ்

மொழிபெயர்ப்பு: பூர்வ யாக்னிக் குஷ்வாஹா

இதயங்களால் பார்க்கக் கற்றுக்கொண்ட
தாரெஃப் கர்ஸ்-மெக்மில்லினுக்கு சிறப்பு நன்றி.
கிறிஸ்டினா ரோடனாஸ்

ஆசிரியரின் கருத்து

சில்ட்ரன் ஆஃப் மெழுகு (இன்டர்லிங்க் புக்ஸ்)

இந்தக் கதை தென்னாப்பிரிக்கப் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கதாபாத்திரங்களின் பெயர்கள் ஷோனா மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டவை. சிரோபோ என்றால் "சக்திவாய்ந்த பேச்சாளர்" என்று பொருள், மேலும் முட்டேயே என்றால் "வலைகளில் விலங்குகளைப் பிடிப்பது" என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது.

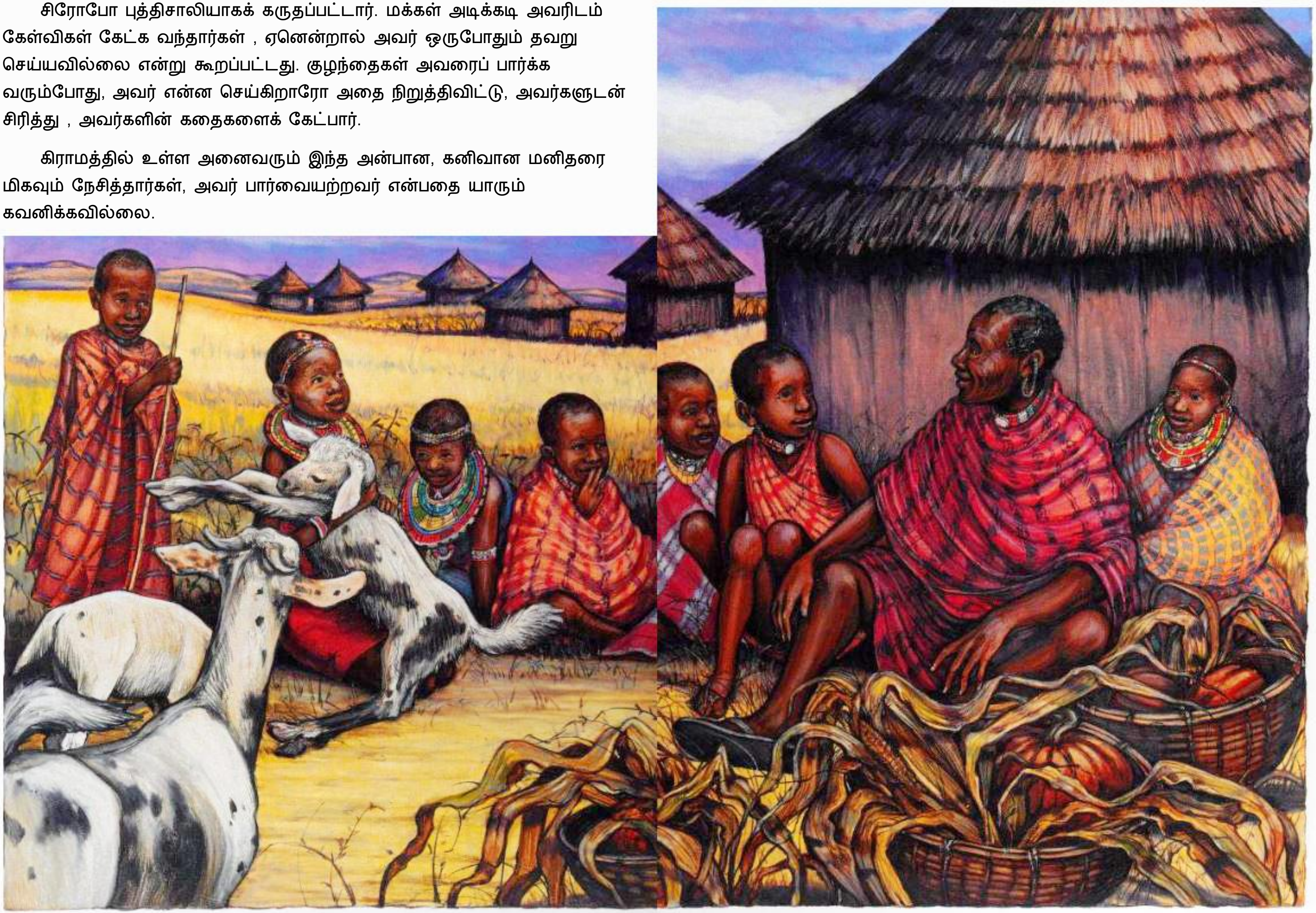
இந்தக் கதையின் முக்கியமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் வரும் செய்தியை பல கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் கேட்டுப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். - கிறிஸ்டினா ரோடனாஸ்

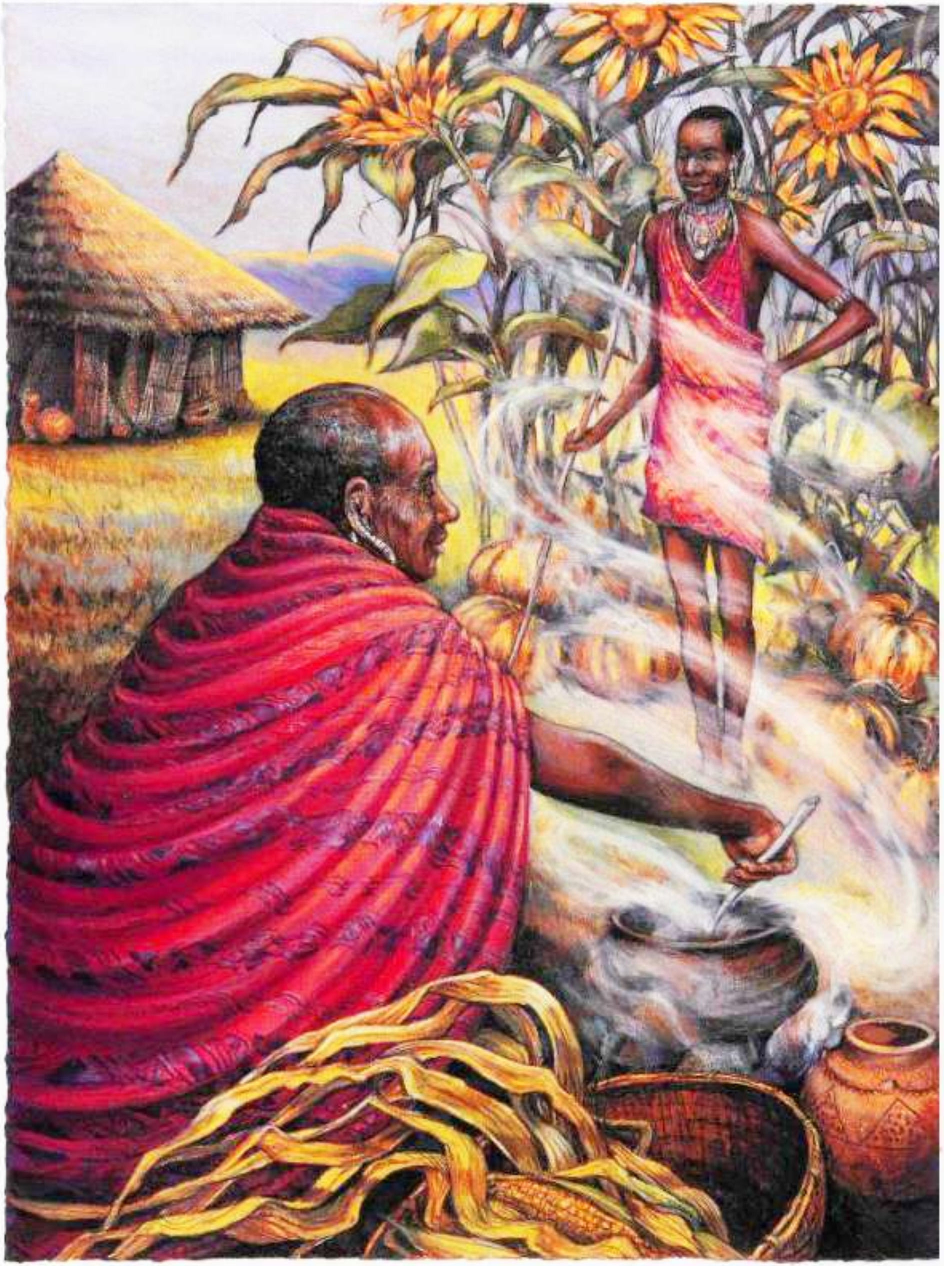
சில வருடங்களுக்கு முன்பு, ஆப்பிரிக்காவில், சிரோபோ என்ற ஒருவர் வட்டமான குடிசைகள் நிறைந்த ஒரு கிராமத்தில் தனியாக வசித்து வந்தார். ஒவ்வொரு நாளும், அவர் தனது தோட்டத்தில் வேலைக்குச் சென்று, சூரியகாந்தி , பூசணிக்காய் மற்றும் சோள வரிசைகளை மிகுந்த கவனத்துடன் பராமரித்தார். அவர் வேலை செய்யும் போது, இனிமையான பாடல்களைப் பாடினார். அவர் பாடுவதைக் கேட்க வண்ணமயமான பறவைகள் மரங்களிலிருந்து பறந்து செல்லும்.

சிரோபோ புத்திசாலியாகக் கருதப்பட்டார். மக்கள் அடிக்கடி அவரிடம் கேள்விகள் கேட்க வந்தார்கள் , ஏனென்றால் அவர் ஒருபோதும் தவறு செய்யவில்லை என்று கூறப்பட்டது. குழந்தைகள் அவரைப் பார்க்க வரும்போது, அவர் என்ன செய்கிறாரோ அதை நிறுத்திவிட்டு, அவர்களுடன் சிரித்து , அவர்களின் கதைகளைக் கேட்பார்.

கிராமத்தில் உள்ள அனைவரும் இந்த அன்பான, கனிவான மனிதரை மிகவும் நேசித்தார்கள், அவர் பார்வையற்றவர் என்பதை யாரும் கவனிக்கவில்லை.

ஒரு மாலை நேரத்தில், சிரோபோ இரவு உணவிற்கு சமைக்கப்பட்ட சூப்பைக் கிளறிக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு அந்நியன் தனது தோட்டத்தைப் பாராட்டுவதற்காக நின்றான். "உங்கள் அறுவடை மிகவும் அழகாகவும், செழிப்பாகவும் இருக்கிறது ," என்று அந்நியன் கூச்சலிட்டான்.

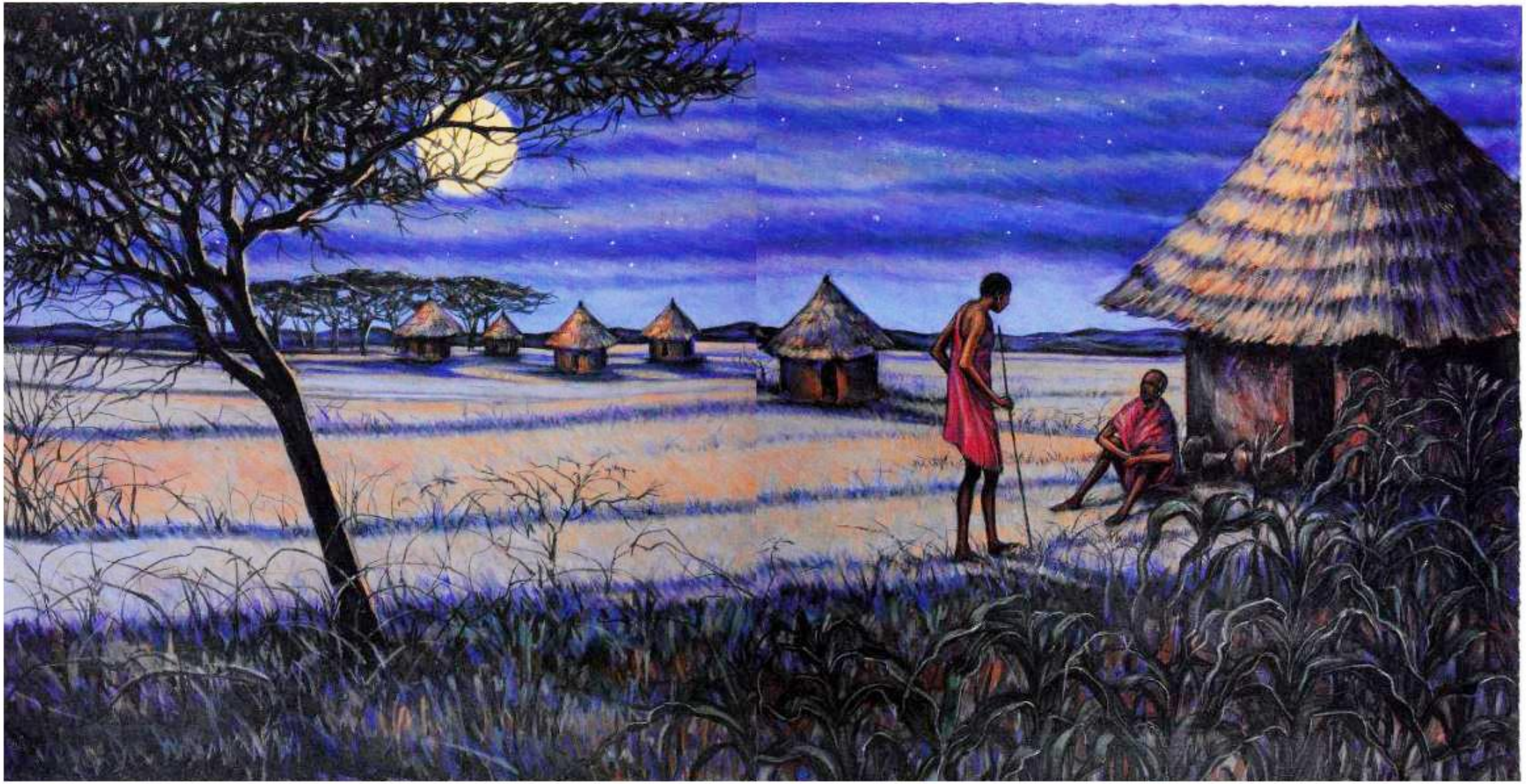
சிரோபோவின் முகம் பெருமையால் பிரகாசித்தது. அந்த அந்நியனிடம் அவன் தூரத்திலிருந்து வந்தாயா என்று கேட்டான். அந்நியன் வேட்டையாடுவதாகச் சொன்னான். அவன் பெயர் முட்டே. அவனுடைய கிராமம் மேற்கே அரை நாள் பயணத் தூரத்தில் இருந்தது.

" நான் வீடு திரும்பும்போது என் பையில் ஒரு கொழுத்த பறவை இருக்கும் ," என்று அவர் பெருமையாகக் கூறினார். "அப்போது நான் ஒரு வலிமைமிக்க வேட்டைக்காரனைப் போல வரவேற்கப்படுவேன்."

" நான் பார்வை இழப்பதற்கு முன்பு, நானும் ஒரு வேட்டைக்காரனாக இருந்தேன் ," என்று சிரோபோ கூறினார்.

" என்னுடன் உட்காருங்க , இந்த அருமையான சூப் கொஞ்சம் குடிக்கவும். உங்ககிட்ட பேச நிறைய இருக்கும்."

அழைப்பை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்ட முத்தே, அடுப்பருகே அமர்ந்தார். இருவரும் மணிக்கணக்கில் கதைகள் சொல்லியும் , சிரித்தும், பாடியும் கழித்தனர்.

தொலைதூர மரங்களுக்கு மேலே சந்திரன் எழுந்ததும் , அந்த இளைஞன் எழுந்து நின்றான்.

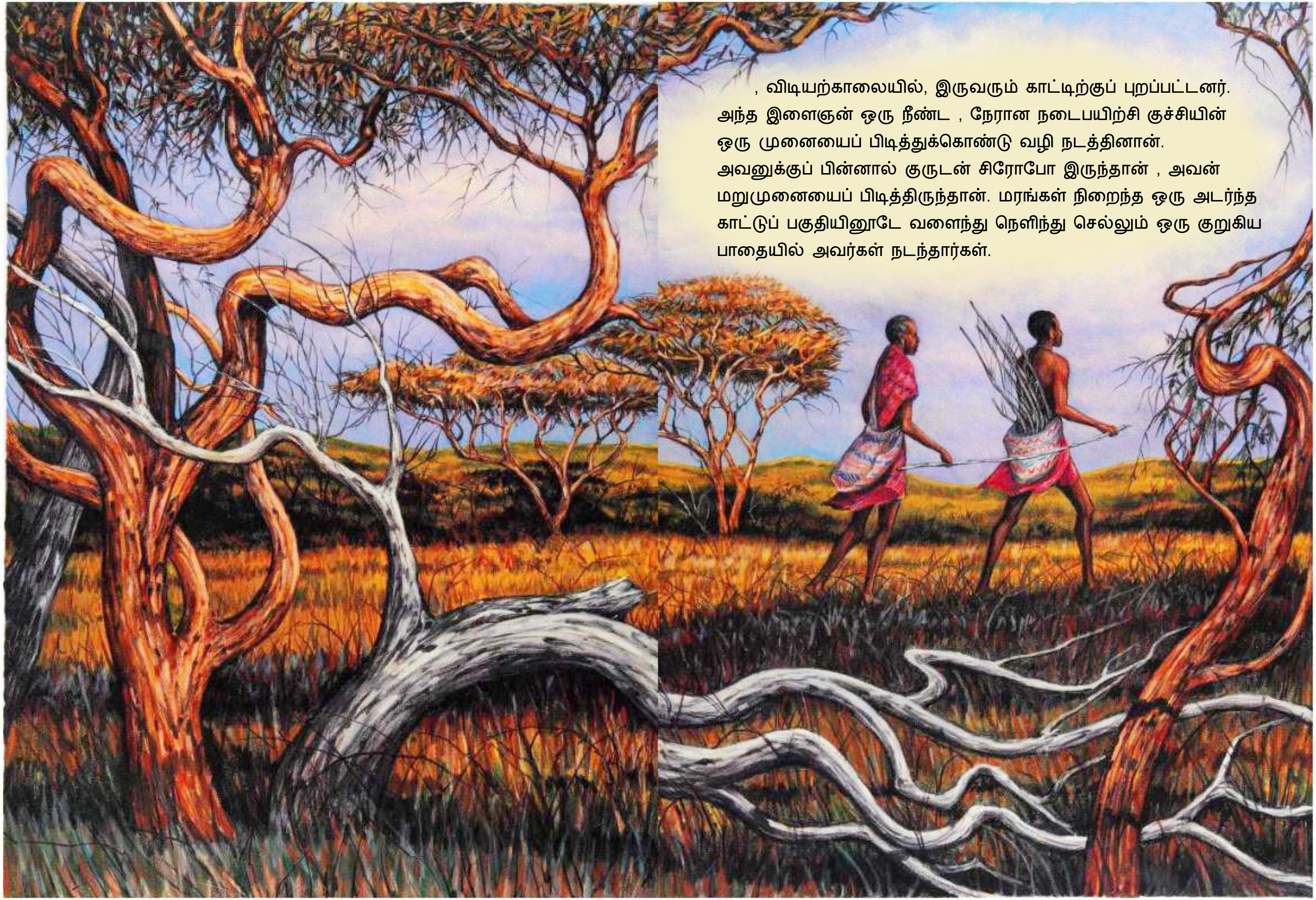
" நன்றி, என் நண்பரே , உங்கள் கருணைக்கு நன்றி ," என்று அவர் கூறினார். "நான் உங்களுக்கு ஏதாவது செய்யலாமா ?"

"சிரோபோ ஒரு கணம் அமைதியாக இருந்தார். "நான் உங்களுடன் வேட்டையாடச் செல்ல முடிந்தால், நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன் ," என்று அவர் பதிலளித்தார்.

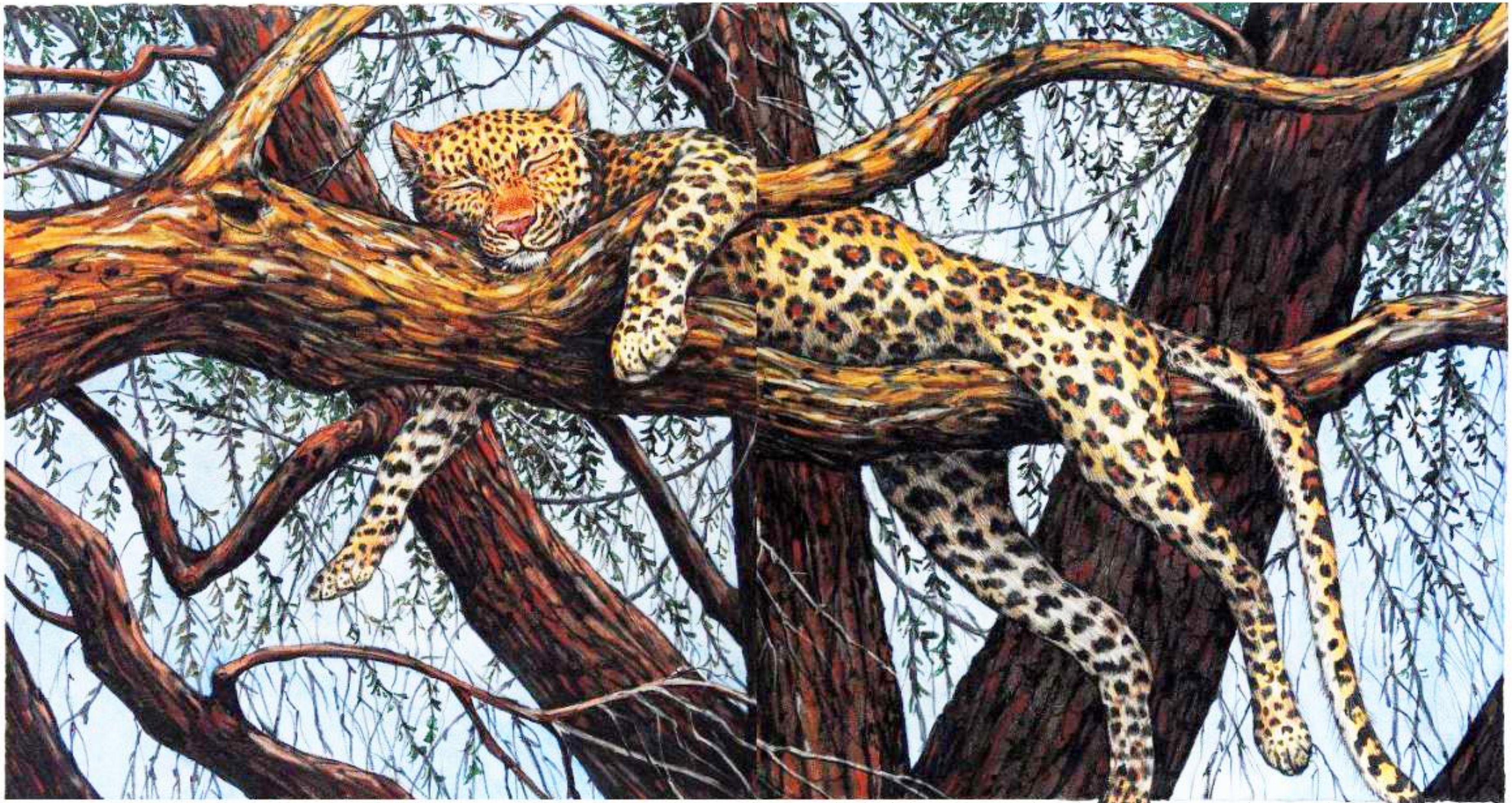
அந்த இளைஞன் சிரித்துக்கொண்டே , " பார்வை இல்லாத ஒரு மனிதனுடன் நான் வேட்டையாட முடியாது" என்றான்.

" ஆனால் நான் உன்னைத் தொந்தரவு செய்யவே மாட்டேன் ," என்று சிரோபோ அவனுக்கு உறுதியளித்தார். "அப்புறம் நான் வேறு வழிகளைத் தேடலாம்."

" சரி ," என்றான் இளம் முட்டே. "நாளை காலை, சூரியன் உதித்ததும் , நாம் வேட்டையாடப் போவோம். என்னுடைய ஒரு கண்ணியை உனக்குத் தருகிறேன். அது எதைப் பிடித்தாலும், நீ அதை வைத்துக் கொள்ளலாம்."

, விடியற்காலையில், இருவரும் காட்டிற்குப் புறப்பட்டனர். அந்த இளைஞன் ஒரு நீண்ட , நேரான நடைபயிற்சி குச்சியின் ஒரு முனையைப் பிடித்துக்கொண்டு வழி நடத்தினான். அவனுக்குப் பின்னால் குருடன் சிரோபோ இருந்தான் , அவன் மறுமுனையைப் பிடித்திருந்தான். மரங்கள் நிறைந்த ஒரு அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியினூடே வளைந்து நெளிந்து செல்லும் ஒரு குறுகிய பாதையில் அவர்கள் நடந்தார்கள்.

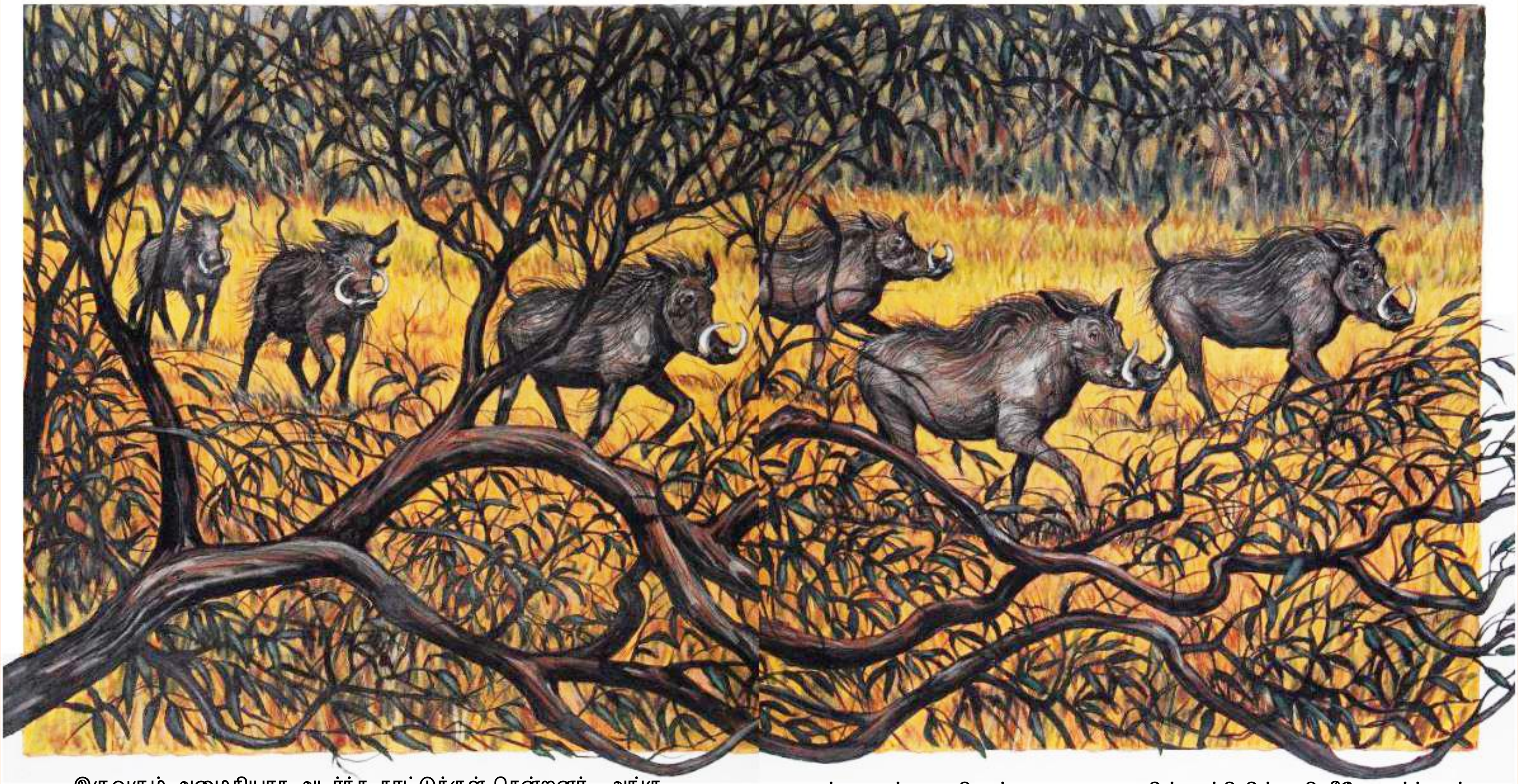
திடீரென்று சிரோபோ தனது குச்சியை உருவினான். அவன் ஒரு கல் சிலை போல அசையாமல் நின்றான் , அவன் கைகள் காதுகளுக்குப் பின்னால் இருந்தன. "நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும் ," என்று அவன் கிசுகிசுத்தான். "அருகில் ஒரு சிறுத்தை இருக்கிறது."

முட்டே சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான் , ஆனால் சிறுத்தையை எங்கும் காணவில்லை. ஆனால் அவன் கண்கள் மேலே பார்த்தபோது, மர இலைகளுக்கு இடையில் ஒரு விசித்திரமான வடிவத்தைக் கண்டான்.

அவர்கள் நின்ற பாதை சற்று மேலே, ஒரு அகாசியா மரக்கிளையில், ஒரு பெரிய சிறுத்தை சுருண்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்தது.

தூங்கிக் கொண்டிருந்த விலங்கை அவர்கள் பின்னால் விட்டுவிட்டு பாதுகாப்பாக முன்னேறியபோது, " எப்போதும் இருளில் வாழும் ஒரு மனிதனுக்கு அருகில் ஒரு சிறுத்தை இருப்பது எப்படித் தெரியும் ?" என்று முத்தேயே கேட்டார் .

" என் காதுகளால் எப்படிப் பார்ப்பது என்று எனக்குத் தெரியும்" என்று சிரோபோ சாதாரணமாக சொன்னார்.

இருவரும் அமைதியாக அடர்ந்த காட்டுக்குள் சென்றனர் , அங்கு குளிர்ந்த காற்றும், சலசலக்கும் நீரோடையின் சத்தமும் எதிரொலித்தன. சிரோபோ மீண்டும் தனது குச்சியை அசைத்து நிறுத்தி, தலையை ஒரு பக்கமாக சாய்த்து ஆழ்ந்த மூச்சை எடுத்தார்.

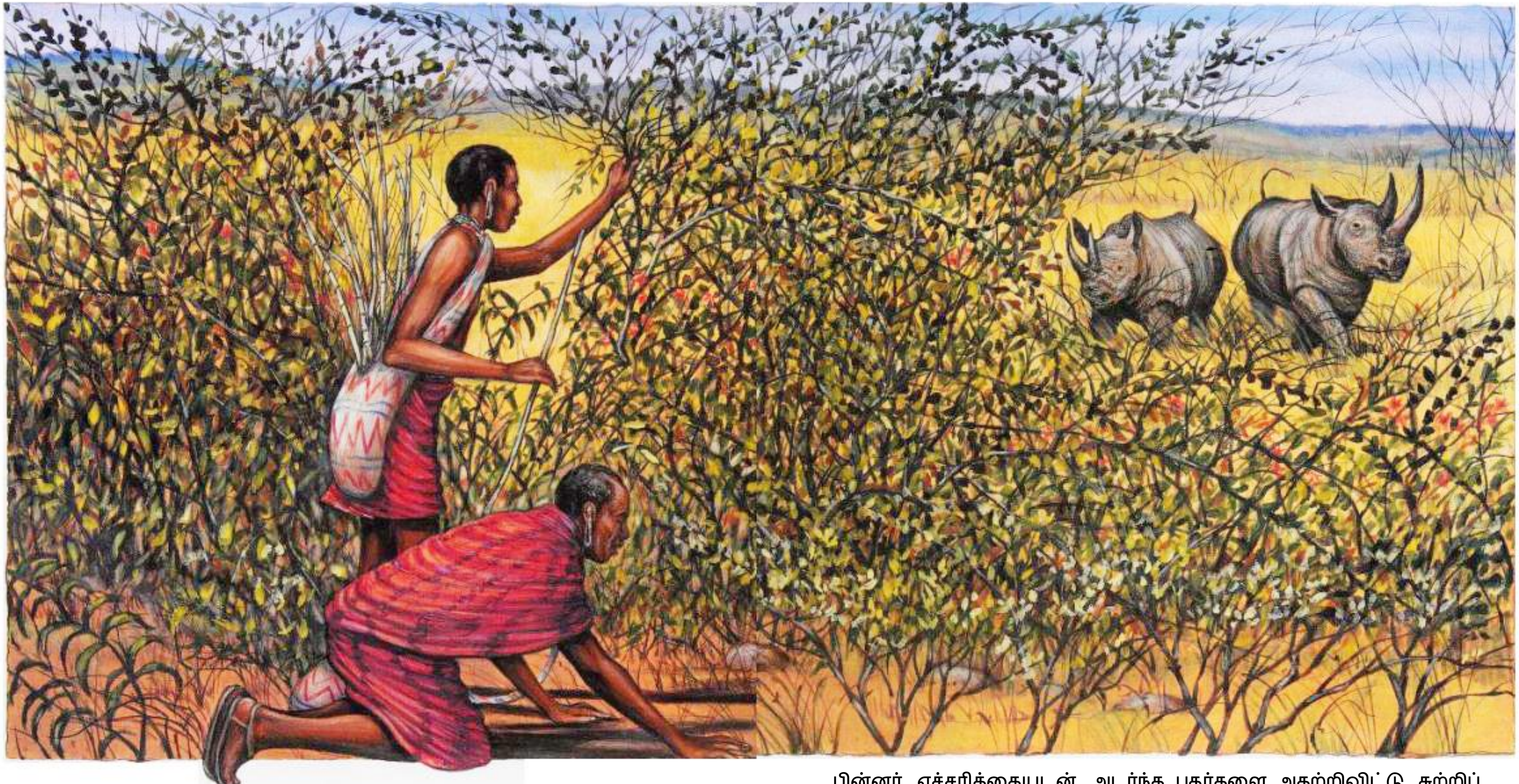
" நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும் ," என்று அவர் எச்சரித்தார். "அருகில் காட்டுப்பன்றிகளின் கூட்டம் இருக்கிறது."

அந்த இளைஞன் சுற்றிப் பார்த்தான் , ஆனால் அவனால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை.

அதனால் அவன் அருகிலுள்ள ஒரு மலையின் உச்சியில் ஏறி கீழே பார்த்தான். காட்டுப்பன்றிகளின் கூட்டம் கடந்து செல்வதைக் கண்டு அவன் திடுக்கிட்டான். அவற்றின் கூர்மையான கோர பற்கள் மதிய வெயிலில் மின்னின.

இரண்டு வேட்டைக்காரர்களும் பாதுகாப்பாகக் கடந்து சென்றதும் , " எப்போதும் இருளில் வாழும் ஒரு மனிதனுக்கு அருகில் காட்டுப்பன்றிகள் இருப்பதை எப்படித் தெரியும் ?" என்று முட்டேயே கேட்டார் .

சிரோபோ சிரித்துக்கொண்டே , " எனக்கு என் மூக்கால் பார்க்கத் தெரியும்" என்றார்.

இப்போது அவர்கள் முட்கள் நிறைந்த புதர்களிளும் பூக்களின் நறுமணமும் நிறைந்த ஒரு பரந்த பள்ளத்தாக்கின் வழியாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிறிது நேரம் நடந்த பிறகு, சிரோபோ மீண்டும் தனது குச்சியை இழுத்து நிறுத்தினார். அவர் தனது கால்களை சற்று அகலமாக விரித்து, முழங்கால்களை தரையில் வளைத்தார். பின்னர் அவர் தனது இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் தரையில் வைத்தார்.

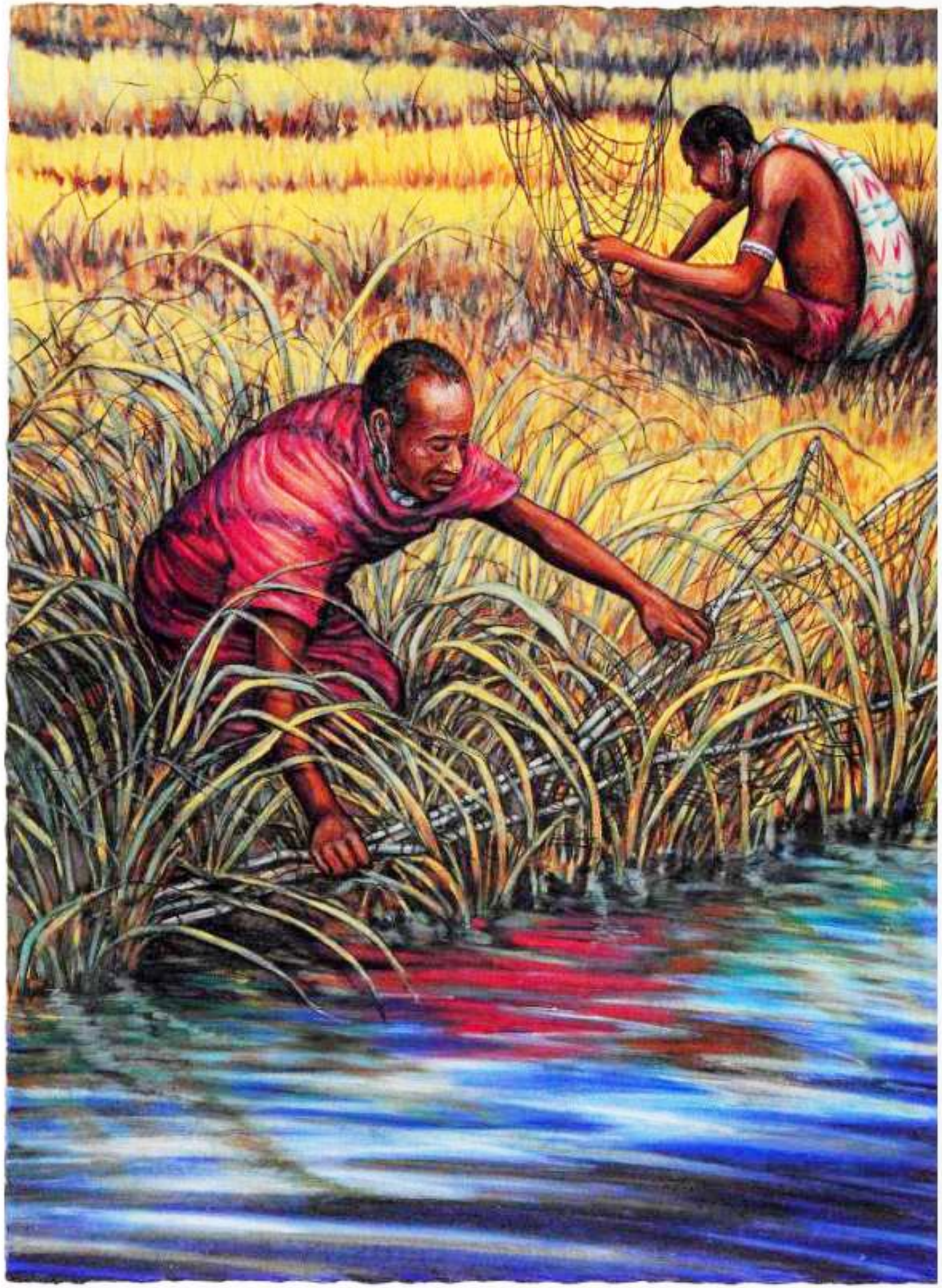
" நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும் , காண்டாமிருகங்கள் இந்த வழியாக வருகின்றன."

முட்டே தன்னைச் சுற்றியுள்ள புதர்களை கவனமாகப் பார்த்தார். அவர் எந்த காண்டாமிருகங்களையும் பார்க்கவில்லை.

பின்னர், எச்சரிக்கையுடன், அடர்ந்த புதர்களை அகற்றிவிட்டு, சுற்றிப் பார்த்தான். திடீரென்று, உயரமான புல்வெளியில் ஒரு ஜோடி காண்டாமிருகங்கள் மிதித்துச் செல்வதைக் கண்டான்.

இரண்டு வேட்டைக்காரர்களும் பிரமாண்டமான மிருகங்களிடமிருந்து தப்பித்து நகர்ந்தபோது , இளம் முட்டே தனது நண்பனிடம் திரும்பி , " இருட்டில் வாழும் ஒரு மனிதனுக்கு காண்டாமிருகங்கள் வருவது எப்படித் தெரியும்?"

" என் தோலின் வழியாக என்னால் பார்க்க முடிகிறது "

அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து பள்ளத்தாக்கில் முன்னேறிச் சென்று, ஒரு ஆழமற்ற குளத்தை அடைந்தனர்.

" பறவைகள் இங்கு தண்ணீர் குடிக்க வருகின்றன ," என்றார் மூட்டே. "உங்கள் பொறிகளை அமைக்க இது ஒரு நல்ல இடம்."

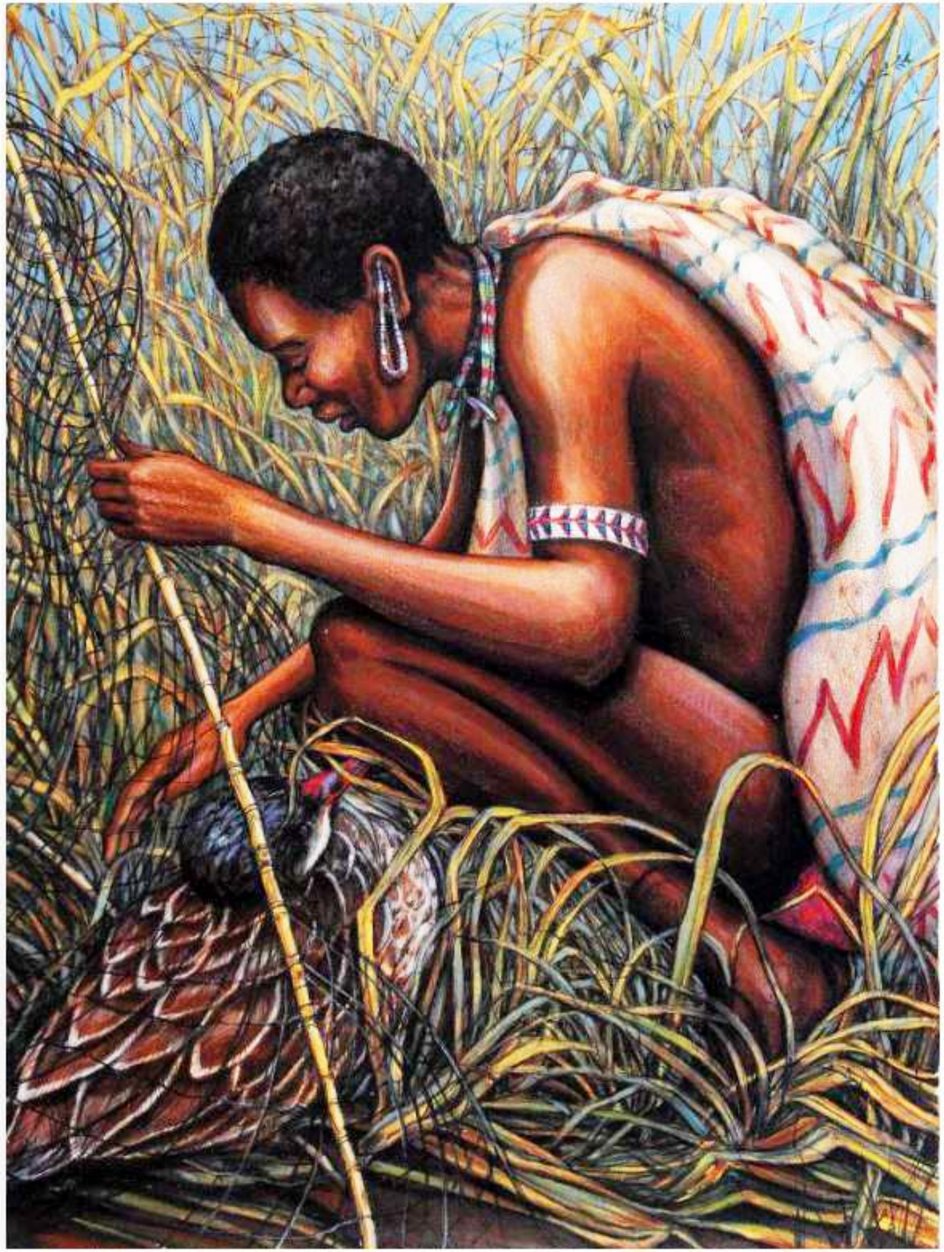
தனது நண்பரின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றி, சிரோபோ குளத்தின் அருகே தனது பொறியை அமைத்தார் , அதே நேரத்தில் முட்டே தனது பொறியை சிறிது தூரம் அமைத்தார். பொறிகளை சரியாக மறைத்த பிறகு, அந்த இளைஞன் , " நாங்கள் இரவு அருகில் தங்கி நாளை காலை திரும்பி வருவோம். பின்னர் என்ன பிடித்தோம் என்று பார்ப்போம்" என்றார்.

அன்று இரவு, அவர்கள் இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொண்டனர். மூட்டேயே அந்தக் குருடனின் புத்திசாலித்தனத்தின் ரசிகரானார். நீண்ட காலமாக அவரைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருந்த பல கேள்விகளை அவர் அவரிடம் கேட்டார்.

மறுநாள் காலையில் அவர்கள் குளத்தின் அருகே உள்ள தங்கள் வேட்டை இடத்திற்கு சீக்கிரமாக வந்து சேர்ந்தனர் . சிரோபோ உடனடியாக அவர்கள் வெற்றி பெற்றதை உணர்ந்தார். அவர் மகிழ்ச்சியுடன் , " எங்கள் பொறிகளில் பறவைகள் உள்ளன. எனக்கு அவை கேட்கின்றன" என்று கூச்சலிட்டார்.

மூட்டே முதலில் தனது வலையைச் சரிபார்த்தார். அதில் ஒரு சிறிய காடை சிக்கியிருப்பதைக் கண்டார். அவர் ஏமாற்றமடைந்தார் , ஆனால் அவர் காடையை கவனமாக அகற்றி தனது ஆட்டுத் தோல் பையில் வைத்தார். பின்னர் அவர் மற்றொரு வலையைச் சரிபார்க்கச் சென்றார்.

மண்டியிட்டு கீழே பார்த்தபோது, அவன் இதயம் பொறாமையால் பொங்கி எழுந்தது. குருடனின் வலையில் ஒரு பெரிய வாத்து இருந்தது, அது பசித்திருந்த ஒரு நரியின் வயிற்றை நிரப்பக்கூடிய அளவுக்கு கொழுப்பாக இருந்தது.

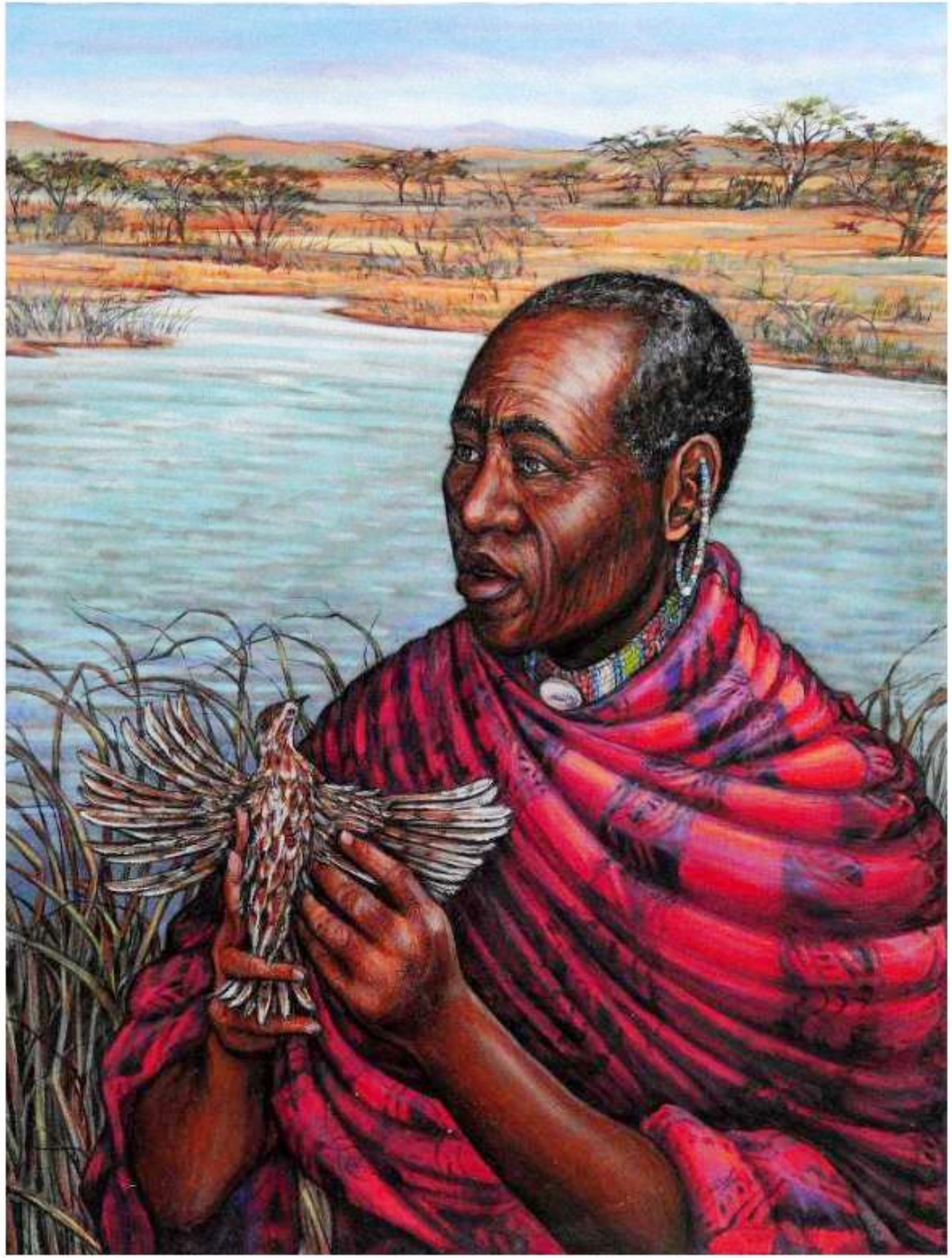
மூட்டே ஒரு கணம் தயங்கினார் , ஆனால் பின்னர் இரண்டு பறவைகளையும் பார்த்து , " இருட்டில் வாழும் ஒருவருக்கு எந்தப் பறவை தன்னுடையது என்று எப்படித் தெரியும் ?" என்று யோசித்தார்.

முடிவு செய்துவிட்டு, அவன் விரைவாக தன் ஒல்லியான காடைக்கு பதிலாக ஒரு கொழுத்த வாத்தை வைத்தான்.

" உங்க பறவைதான் ரெண்டுலயும் பெரியது ," என்று சொல்லிவிட்டு, சிரோபோவிடம் காடையைக் கொடுத்தார். "அது ஒரு சுவையான உணவைத் தரும்."

சிரோபோ காடையின் இறக்கைகளைத் தடவினான். சிந்தனையுடன், அவன் அதன் எலும்பு முதுகு மற்றும் மார்பின் மீது தன் விரலை ஓடினான். பின்னர், ஒரு வார்த்தை கூட பேசாமல், அதை அவன் தன் பையில் வைத்தான்.

இரண்டு வேட்டைக்காரர்களும் பொறிகளைச் சேகரித்து கிராமத்திற்குத் திரும்பினர்.

அவர்கள் அமைதியாக நடந்து சென்று, ஒரு பழைய பாவோபாப் மரத்தின் கீழ் ஓய்வெடுக்க நின்றார்கள் . மூட்டேயே முந்தைய இரவின் உரையாடலைத் தொடர ஆர்வமாக இருந்தார். எனவே, முதல் சந்தர்ப்பத்திலேயே, சிறுவயதிலிருந்தே தன்னைத் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருந்த கேள்வியை அவர் தனது நண்பரிடம் கேட்டார்.

" மக்கள் ஏன் தங்களுக்குள் சண்டையிடுகிறார்கள் ?" என்று அவர் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார்.

சிரோபோ தனது பதிலைப் பற்றி நீண்ட நேரம் யோசித்தார். இறுதியாக, அவர் பேசத் தொடங்கினார். அவரது குரல் வருத்தத்தால் நிறைந்திருந்தது.

" மக்கள் சண்டையிடுவதற்குக் காரணம், தங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத ஒன்றை அவர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் எடுத்துக்கொள்வதால்தான்," என்று அவர் சொன்னார்.

சிரோபோவின் பதிலில் முத்தே திகைத்துப் போனார். அவர் பேச முயன்றார், ஆனால் வார்த்தைகள் அவரது தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்டன. வெட்கப்பட்டு, தனது பையில் இருந்து வாத்தை எடுத்து சிரோபோவின் கைகளில் வைத்தார்.

பின்னர் அவர் தாழ்ந்த குரலில் , " இதயமற்ற மனிதன் தன் நண்பனின் மன்னிப்பை எவ்வாறு சம்பாதிக்க முடியும் ?" என்று கேட்டார்.

சிரோபோவின் மங்கலான கண்கள் இளம் வேட்டைக்காரனின் ஆன்மாவை உற்றுப் பார்ப்பது போல் தோன்றியது. அவன் சொன்னான் , " நீ என்னைப் பார்த்தது போல

